

Lovforslag nr. L 199. Fremsat den 12. marts 1986 af boligministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån (Ændrede belåningsregler for kollektive energiforsyningsanlæg)

§ 1

I lov om realkreditinstitutter, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 367 af 1. august 1985, som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1985 og lov nr. af 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »vand- værker,«: »herunder de anlæg, der er omfat- tet af § 10 a,«.

2. I § 10, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt. ændres »et hertil godkendt institut« til: »Industriens Realkre- ditfond«.

4. Efter § 10 indsættes § 10 a:

»§ 10 a. Såfremt der er ydet kommunal garanti efter stk. 5, kan der ydes lån inden for en lånegrænse på 50 pct. til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive energi- forsyningsanlæg med tilbehør, herunder led- ningsnet.

Stk. 2. Industriens Realkreditfond kan yde lån mod sekundær prioritet til de låneformål, der er nævnt i stk. 1, såfremt der er ydet kommunal garanti efter stk. 5. Lånet skal ligge inden for værdien af anlægget med til- behør herunder ledningsnet, jfr. dog stk. 6.

Stk. 3. Lån efter stk. 1 og den samlede långivning efter stk. 1 og 2 kan ikke oversti-

ge 50 pct. henholdsvis 100 pct. af de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte. En eventuel reduktion forde- les forholdsmæssigt mellem de långivende institutter efter størrelsen af de beregnede lån uden fradrag.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan stille garanti for lån efter stk. 1, 2 og 6. Disse lån kan ikke ydes til anlæg ejet af elværker eller selskaber, hvori elværker har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan stille garanti for den del af långivningen efter stk. 1 og 2, der har sikkerhed ud over 60 pct. af værdien af anlægget med tilbehør, herunder ledningsnet. Garantien skal dog mindst dæk- ke 40 pct. af den samlede långivning efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. Boligministeren kan uanset stk. 2, 2. pkt. fastsætte bestemmelser om, at Indu- striens Realkreditfond mod kommunal ga- ranti kan yde supplerende lån til kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet. Disse lån skal være amortiseret senest samtidig med det oprindelige lån.

Stk. 7. Lån til kollektive energiforsynings- anlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, der ikke opfylder betingelsen i stk. 5, ydes efter reglerne for belåning af ejendomme til industri og håndværk.

Stk. 8. Boligministeren kan fastsætte nær- mere bestemmelser om långivning efter stk. 1-7.«.

5. § 12, 2. pkt. affattes således:

»Industriens Realkreditfond kan dog medtage værdien af medpantsatte maskiner og andet tilbehør, herunder ledningsnet, ved vurdering og belåning af sådanne ejendomme.«.

6. I § 13, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) 30 år for lån til opførelse, vedligeholdelse, opretning samt om- og tilbygning af kollektive energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, jfr. § 10 a.«.

Nr. 7-10 bliver herefter nr. 8-11.

7. I § 23, stk. 4, indsættes efter »værdi,«: »samt for lån efter § 10 a, stk. 1,« og i § 23, stk. 5, indsættes efter »nævnt i § 10, stk. 1,«: »for lån efter § 10 a, stk. 2,«.

§ 2

I lov om indeksregulerede realkreditlån, jfr. lovbekendtgørelse nr. 317 af 1. juli 1983 som ændret ved lov nr. 247 af 6. juni 1985 og lov nr. af 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres i 1. pkt. »§ 10« til: »§§ 10 og 10 a«, og i 2. pkt. ændres »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Boligministeren kan efter aftale med energiministeren bestemme, at lån efter § 10 a i lov om realkreditinstitutter desuden kan ydes som indeksslån til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, såfremt anlægget i overvejende grad baseres på indenlandske, herunder vedvarende, energikilder.

Stk. 7. Lån efter § 10 a i lov om realkreditinstitutter kan endvidere ydes som indeksslån til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive, udelukkende elproducerende, vedvarende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet.«.

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

3. I § 4, stk. 1, ændres i 1. pkt. »og § 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 7 og 8« og i 3. pkt. tilføjes efter »§ 2, stk. 1, nr. 3 og 4,«: »og § 2, stk. 7,«.

4. I § 4, stk. 2, ændres »stk. 5-8« til: »stk. 6-9«, og i § 4, stk. 3, ændres »stk. 9-12« til: »stk. 13-16«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Lån efter § 2, stk. 6, amortiseres efter reglerne i stk. 10-12 eller efter serielånsprincippet. Amortisationstiden kan højst andrage 20½ år.«.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

6. I § 4 indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 9, som nye stykker:

»Stk. 10. Sker amortisationen af lån efter § 2, stk. 6, efter annuitetsprincippet, fremkommer terminsydelsen bortset fra 1. termin, der er afdragsfri, ved at gange den regulerede hovedstol med den på grundlag af annuitetsprincippet beregnede halvårslige ydelsesprincippet.

Stk. 11. Debitors rentebetaling beregnes ved at gange den halvårslige kontantlånsrentesats på lånet med den regulerede restgæld, jfr. § 3, stk. 4.

Stk. 12. Bortset fra 1. termin beregnes terminsafdraget som forskellen mellem terminsydelsen, jfr. stk. 10, og debitors rentebetaling, jfr. stk. 11.«.

Stk. 9-16 bliver herefter stk. 13-20.

7. I § 4, stk. 10, 11 og 12, som bliver stk. 14, 15 og 16, ændres »stk. 9« til: »stk. 13«.

8. I § 5, stk. 4, ændres i 1. pkt. »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«, og i 2. pkt. tilføjes efter »§ 2, stk. 1, nr. 3 og 4,«: »og § 2, stk. 6 og 7,«.

9. I § 5, stk. 6, ændres »§ 4, stk. 9-11« til: »§ 4, stk. 13-15«, og i § 5, stk. 7, ændres »§ 4, stk. 1 og 13« til: »§ 4, stk. 1 og 17«, »§ 4, stk. 14« til: »§ 4, stk. 18«, samt »§ 4, stk. 14 og 16« til: »§ 4, stk. 18 og 20«.

10. I § 6 ændres »§§ 8 og 9, stk. 1 og 2, 2. og 3. pkt., jfr. 1. pkt., §§ 10« til: »§§ 8, 9, 10, 10 a«.

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Der er blandt folketingets partier bred enighed om, at det er energipolitisk ønskværdigt, at der sker øget udnyttelse af indenlandske brændsler og vedvarende energikilder. Dette skal bl.a. ses i lyset af de samfundsmæssige fordele, såsom et forbedret miljø, valutabesparelser, øget forsyningsikkerhed og teknologisk udvikling, som disse energikilders anvendelse medfører i forhold til importerede brændsler som kul og olie.

Dette forhold skal endvidere ses i sammenhæng med, at folketingets energipolitiske udvalg på foranledning af energiministeren i beretning af 18. marts 1985 tilkendegav, at anvendelsen af indenlandske energiressourcer skal have en særlig prioritet i varmeplanlægningen. Der lægges således vægt på en øget anvendelse af naturgas og lokale energiressourcer.

Gennemførelsen af samfundsmæssigt attraktive kollektive varmforsyningsprojekter baseret på indenlandske energikilder samt andre projekter baseret på vedvarende energi er i flere tilfælde direkte beroende på, at der tilvejebringes hensigtsmæssige finansieringsvilkår og herunder sker en billiggørelse af projekternes brugeromkostninger. Dette er især af betydning de første år efter etableringen af nye projekter og efter større renoverings- og udbygningsprojekter på eksisterende anlæg.

Dette hænger sammen med, at i de områder af landet, der ikke kan forsynes med naturgas eller overskudsvarme fra større, sammenhængende forsyningsystemer, er virkeliggørelsen af varmeplanlægningen vanskelig, især i de tilfælde hvor relativt store investeringer skal deles af et mindre antal forbrugere, og hvor omkostningerne for den enkelte derfor kan blive et problem. Dette forhold gør sig bl.a. gældende ved etablering af nye fjernvarmesystemer f.eks. i forbindelse med halmudnyttelse, eller hvor etablerede fjernvarmesystemer står over for store renoverings-, omlægnings- og udbygningsarbejder. For større kombinerede vedvarende energianlægs vedkommende kan der desuden være

en vis teknologisk usikkerhed forbundet med anlægsinvestering.

En tværministeriel arbejdsgruppe nedsat under energiministeriet til at undersøge disse forhold afgav den 25/11 1985 en »Redegørelse om mulighederne for en forbedring af finansieringsvilkårene for samfundsmæssigt attraktive kollektive varmforsyningsprojekter m.v.«. Denne redegørelse er tilstillet folketingets energipolitiske udvalg.

Under en forespørgselsdebat den 11/2 1986 om fremme af vedvarende energi og forbedrede finansieringsforhold for vedvarende energianlæg (F 22) drøftede folketinget problemerne på grundlag af en redegørelse fra energiministeren. Debatten viste bred politisk enighed om de af energiministeren omtalte rammer for forbedrede finansieringsvilkår. Der blev i forlængelse heraf vedtaget en dagsorden, der bl.a. pålagde regeringen at fremsætte lovforslag til gennemførelse af forbedrede finansieringsforhold, herunder indeksfinansiering, af vedvarende energianlæg inden den 15. marts 1986.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet på denne baggrund og med de ovennævnte formål.

2. De gældende regler

Efter den gældende realkreditlovgivning belånes kollektive energiforsyningsanlæg efter reglerne for ejendomme til industri og håndværk.

I ejendomme, hvis belåningsværdi ikke overstiger den såkaldte enhedsprioriteringsgrænse (p.t. 2,2 mill. kr.), yder enhedsprioriteringsinstitutterne lån inden for en lånegrænse på 60 pct. af værdien af grund og bygninger. I ejendomme, hvis belåningsværdi overstiger enhedsprioriteringsgrænsen, yder enhedsprioriteringsinstitutterne lån inden for en lånegrænse på 35 pct., mens Industriens Realkreditfond yder lån i intervallet 35-60 pct.

De gældende regler sonderer imellem grund og bygninger på den ene side og maskiner og andet tilbehør, herunder ledningsnet, på den anden side. Der kan ydes indeksslån alene til opførelse af ejendomme til industri og håndværk og kun på grundlag af værdien af grund og bygninger, mens maskiner og nødvendigt tilbehør kun kan belånes med

traditionelle lån (i det følgende kaldet nominallån) og kun af specialinstituttet Industriens Realkreditfond.

Herudover sondres der imellem almindeligt anvendelige maskiner m.v. og særlige maskiner m.v. (maskiner der kun kan anvendes i virksomheder, som den i ejendommen drevne). Særlige maskiner – hvortil ledningsnet henregnes – kan ikke medregnes i vurderingssummen med et højere beløb end værdien af grund, bygninger og almindeligt anvendelige maskiner. Løbetiden for lånene hertil er begrænset til 10 år. Lånegrænsen er 60 pct. af belåningsværdien.

Den gældende realkreditlovgivning forventes ændret inden vedtagelsen af nærværende lovforslag med vedtagelsen af lovforslag nr. L 130 (Finansieringsreform for landbruget m.v.). Når dette sker, vil den korrekte henvisning til den gældende lovgivning blive indsat ved et ændringsforslag til lovforslaget.

3. Arbejdsgruppens overvejelser og forslag

Ifølge redegørelsen fra arbejdsgruppen nedsat under energiministeriet har de gældende finansieringsvilkår vanskeliggjort virkeliggørelsen af især nye samfundsøkonomisk attraktive kollektive varmforsyningsprojekter. De særlige regler for maskinbelåning betyder, at der er begrænsede muligheder for at belåne ledningsnettet (f.eks. fjernvarmerør og naturgasledninger), som ofte udgør hovedparten eller i hvert fald en væsentlig del af anlægsudgiften for et kollektivt varmforsyningsanlæg. Desuden betyder lånegrænsen på 60 pct., at den yderste del af anlægsudgifterne skal finansieres uden for realkreditsystemet. Finansieringen sker her normalt til en højere rente og en kortere løbetid. Endelig er ydelsesprofilen for et realkreditlån ligesom anden traditionel finansiering ikke i overensstemmelse med den tidsmæssige fordeling mellem indtægter og udgifter for et kollektivt varmforsyningsanlæg.

For at kunne gennemføre et kollektivt varmforsyningsprojekt, f.eks. nyetablering eller gennemgribende renovering, skal anlægget prismæssigt kunne konkurrere med individuel oliefyring. Dette forudsætter, at mange forbrugere tilslutter sig, og at tilslutningen sker nogenlunde hurtigt. En hurtig og tilstrækkelig tilslutning forudsætter, at det kollektive varmforsyningsprojekt på både kort og langt sigt af forbrugerne anses for konkurrencedygtigt.

Et nyt kollektivt varmforsyningsprojekt er kendetegnet ved, at omkostningerne (udgifterne) er

relativt høje i begyndelsen af projektets levetid. Indtægterne er derimod relativt små i begyndelsen, men stigende over tiden med den stigende tilslutning af brugere til værket. Dette forhold imellem indtægter og udgifter i begyndelsen af projektets levetid betyder, at varmeudgifterne for de tilsluttede forbrugere kan blive så høje i de første år, at projektet ikke er konkurrencedygtigt i forhold til individuel oliefyring. Dette indebærer en risiko for, at projektet ikke kan realiseres, selv om det i øvrigt måtte være samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Dette såkaldte tidsprofilproblem kan afhjælpes ved at tilvejebringe finansieringsvilkår, som i forhold til traditionel finansiering indebærer relativt mindre ydelser – og dermed udgifter – i de første år af lånets løbetid og relativt større ydelser – og dermed udgifter – i de sidste år. I arbejdsgruppens redegørelse foreslås tidsprofilproblemet løst ved dels at tilpasse ydelsesprofilen for nominelt forrentede lån, dels at indføre indekslån, herunder som indeksannuitetslån.

Et tilpasset nominallån med mulighed for supplerende låntagning til finansiering af forfaldne ydelser i begyndelsen løser i princippet tidsprofilproblemet lige så godt som indeksannuitetslån. Da kollektive varmforsyningsanlæg ikke er skattepligtige, vil et indeksannuitetslån imidlertid set over lånets løbetid være billigere end et nominallån under de fleste forudsætninger for udvikling i rente og inflation. Dette betyder, at det nævnte nominallån ikke løser hele problemet for kollektive varmforsyningsanlæg, hvor omkostningerne selv ved en tilpasning af ydelsesprofilen for det optagne lån er så høje, at anlægget ikke er tilstrækkeligt konkurrencedygtigt i forhold til individuel oliefyring. Det antages normalt, at varmeudgifterne for brugerne af et nyopført kollektivt varmforsyningsanlæg skal ligge noget under udgifterne ved individuel oliefyring, for at der er incitament for et tilstrækkeligt stort antal forbrugere til at tilslutte sig anlægget, og for at denne tilslutning sker hurtigt efter anlæggets ibrugtagning.

Når arbejdsgruppen ikke generelt foreslår indekslån indført til kollektive varmforsyningsanlæg, hænger det sammen med, at staten lider et provenutab i form af mistet realrenteafgift, når en skattefri låntager (såsom et kollektivt varmforsyningsanlæg) optager et indekslån i stedet for et nominallån. Det er derfor forbundet med et indirekte tilskud, når en skattefri låntager får adgang til at optage indekslån fremfor nominallån. Dette skyldes, at indeksobligationer er fritaget for realrenteafgift. Arbejdsgruppen har derfor kun foreslå-

et indekslån indført for sådanne samfundsøkonomisk attraktive kollektive varmforsyningsanlæg, hvis brugerekonomi ikke alene kan sikres ved en løsning af tidsprofilproblemet, men også kræver de samlede finansieringsomkostninger nedbragt. Det drejer sig om opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive varmforsyningsystemer, der i overvejende grad er baseret på indenlandske energikilder eller vedvarende energi.

4. Elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg

Vedvarende energiforsyningsanlæg, der udelukkende producerer el (først og fremmest vindmøller), har ikke finansieringsproblemer af helt samme karakter som de kollektive varmforsyningsanlæg. De elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg har således ikke de kollektive varmforsyningsanlægs tidsprofilproblem, fordi de pågældende anlæg allerede fra begyndelsen kan afsætte deres produktion i fuldt omfang til elværkerne. Finansieringsproblemet knytter sig her snarere til bestemte organisationsformer for et elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg. Finansiering ved nominelt forrentede lån begunstiger organisationsformer, såsom interessentskaber, hvor den enkelte deltager i projektet har mulighed for at fradrage renter i den skattepligtige indkomst. Elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg organiseret som andelsselskaber, foreninger m.fl. giver derimod ikke den enkelte deltager mulighed for at fradrage renteudgiften i den skattepligtige indkomst.

Elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg og kombinerede energiforsyningsanlæg, dvs. anlæg, der baseres på to eller flere samvirkende energikilder, organiseres imidlertid ofte som andelsselskaber eller lignende, dels som følge af den begrænsede hæftelse, der er forbundet med denne organisationsform, dels fordi denne organisationsform sikrer økonomisk og beslutningsmæssig ligestilling imellem brugerne.

For elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg organiseret som andelsselskaber eller lignende vil indeksfinansiering ved det nuværende inflations- og renteniveau betyde en billiggørelse af finansieringsomkostningerne, fordi realrenten før skat er væsentligt lavere for et indekslån end for et nominallån. Regnes således f.eks. med en nominel rente på 10 pct. og en inflationstakt på 4 pct. p.a., svarer dette til en realrente (før skat) på 6 pct. p.a., mens den aktuelle kurs på indeksobligati-

oner svarer til en realrente (før skat) på ca. 3 pct. p.a., eller omkring det halve.

5. Lovforslaget

Det foreliggende lovforslag er i hovedtræk udarbejdet i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger og ud fra de anførte betragtninger om elproducerende vedvarende energiforsyningsanlægs finansieringsproblemer.

Hovedelementerne i lovforslaget er:

- Långivning efter de forbedrede regler kan kun ske på grundlag af en kommunegaranti for en del af lånet.
- For nominallån forlænges den maksimale løbetid til 30 år, og som nyt låneformål gives der adgang til supplerende långivning til finansiering af forfaldne ydelser på det oprindelige lån.
- For indekslån gives der adgang til at yde lån til om- og tilbygning m.v. Til visse typer kollektive energiforsyningsanlæg med varmelevering indføres en ny lånetype, idet der gives adgang til at yde indekslån amortiseret efter annuitetsprincippet.
- Lånegrænsen forhøjes, og låneudmålingsgrundlaget forøges, ved at hele ledningsnettet inddrages under lånemulighederne på lige fod med andet tilbehør, samt grund og bygninger.

I det følgende redegøres nærmere for de enkelte elementer.

ad a. kommunegarantien

En betingelse for, at et kollektivt energiforsyningsanlæg kan belånes efter lovforslaget er, at der er stillet kommunal garanti for långivningen ud over 60 pct. af anlæggets værdi, samt at der mindst er stillet kommunal garanti for 40 pct. af det ydede lån. Kan der ikke opnås kommunal garanti, kan lån kun ydes efter de gældende regler for belåning af ejendomme til industri og håndværk.

Baggrunden for at kræve kommunal garanti for den del af lånet, der ligger ud over 60 pct. af anlæggets værdi, og for mindst 40 pct. af det efter lovforslaget ydede lån er først og fremmest af sikkerhedsmæssig karakter. Sikkerhedsbetragtningen knytter sig til den foreslåede udvidelse af lånegrænsen – herunder adgangen til supplerende långivning, jfr. punkt b – og forøgelsen af låneudmålingsgrundlaget, jfr. punkt d.

Herudover skal kravet om kommunegaranti ses på baggrund af kommunernes centrale stilling såvel ved udarbejdelsen som ved gennemførelsen af de kommunale varmeplaner.

Lovforslaget giver adgang for kommunerne til at give de nødvendige garantier til de omhandlede anlæg.

Lån kan dog ikke ydes til anlæg ejet af elværker eller af selskaber, hvori elværker har bestemmende indflydelse. Baggrunden for herved at undtage elværkerne fra lovforslaget er, at disse selskaber i kraft af et etableret kundegrundlag har betydelige muligheder for selvfinansiering af sektorens investeringer.

Med de foreslåede forbedrede belåningsregler skabes der – da der som nævnt stilles krav om kommunal garanti – bedre muligheder for kommunerne for at sikre virkeliggørelsen af den kommunale varmeplan, men det er den enkelte kommunes afgørelse, om den i det konkrete tilfælde vil stille garanti.

ad b. løbetid og supplerende långivning for nominallån

Efter de gældende regler er den maksimale løbetid 20 år for nominallån til industri- og håndværksejendomme. Denne foreslås forlænget til 30 år for nominallån ydet efter lovforslaget.

Efter lovforslaget bemyndiges boligministeren til at fastsætte regler, hvorefter Industriens Realkreditfond mod kommunegaranti får adgang til at yde supplerende nominallån til kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg, der har optaget et nominallån efter lovforslaget. Hensigten er at åbne mulighed for supplerende lån til finansiering af hele eller en del af ydelsen i begyndelsen af løbetiden for det oprindelige lån for dermed at kunne tilpasse ydelsesprofilen for lånet, så den i højere grad passer til den tidsmæssige fordeling imellem indtægter og udgifter for et kollektivt varmeleverende energiforsyningsanlæg.

Løbetiden af den supplerende långivning afpasses således, at den samlede långivning er afviklet indenfor løbetiden for den til grund liggende oprindelige långivning.

I begyndelsen af det oprindelige låns løbetid vil der – som følge af eventuelt supplerende, kommunegaranteret låneoptagelse – kunne ske långivning ud over anlæggets værdi.

ad c. indekslån

Efter de gældende regler kan indekslån til kollektive energiforsyningsanlæg kun ydes til opførelse. Efter lovforslaget indføres et nyt låneformål, såfremt der stilles kommunegaranti for en del af långivningen, idet der til visse typer kollektive energiforsyningsanlæg omfattes af lovforslaget

tillige vil kunne ydes indekslån til vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning.

Boligministeren kan efter aftale med energiministeren bestemme, at der kan ydes indekslån til kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg, som overvejende er baseret på indenlandske, herunder vedvarende, energikilder. Følgende anlægstyper anses omfattede af adgangen til indekslån:

- Anlæg til produktion og distribution af fjernvarme (f.eks. fjernvarmecentraler og blokcentraler o.lign. anlæg til udnyttelse af indenlandske, herunder vedvarende, energikilder, samt varmelagre, fjernvarmenet m.v.)
- Anlæg til fælles produktion af el og varme (f.eks. decentrale kraftvarmeverker, gasturbiner, dieselmotorer m.v.)
- Anlæg til produktion og distribution af brændbare gasser bortset fra naturgas (f.eks. biogas og lossepladsgasanlæg, gasnet m.v.)

Ved indenlandske, herunder vedvarende, energikilder forstås i denne forbindelse naturgas, biogas o.lign. gasser, halm, træflis, affald, overskudsvarme fra industrielle processer m.v., geotermi og omgivelsesvarme, sol, vind og vand m.v.

Følgende anlægstyper er endvidere omfattet af adgangen til indeksfinansiering:

- Anlæg, der alene producerer el baseret på vedvarende energikilder.

Ved vedvarende energikilder forstås i denne forbindelse f.eks. vind, biogas o.lign. gasser, halm, træflis, sol og vand.

Derimod er det ikke tanken at give adgang til indekslån til kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af en godkendt delvarmeplan i henhold til kapitel 3 i lov om varmforsyning, samt til anlæg til transmission og distribution af naturgas. Dette er begrundet i, at gennemførelsen og virkeliggørelsen af disse projekter hidtil ikke har indebåret finansieringsmæssige problemer, idet de eksisterende forsyningsselskaber har været i stand til at påtage sig de nødvendige planlægnings- og anlægsopgaver samt den økonomiske risiko i forbindelse hermed.

Til de ovenfor anførte typer kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg gives der efter lovforslaget adgang til at yde indekslån amortiseret over 20½ år efter enten serie- eller annuitetsprincippet, mens de kollektive vedvarende energiforsyningsanlæg, som udelukkende producerer el, alene kan få indeksserialån.

Efter de gældende regler kan realkreditinstitutterne kun yde indekslån som serialån. Forskellen på indeksannuitetslån og indeksserialån er, at ydel-

sen på et indeksannuitetslån er konstant i faste priser og derfor mindre i begyndelsen end ydelsen på et indeksserialån, der til gengæld er reelt faldende over lånets løbetid. Ved et realrenteniveau på 3 pct. p.a. udgør den første helårsydelse, bortset fra 1. halvår, på et 20½ årigt indeksserialån ca. 8 pct. af det lånte beløb, mens den for et indeksannuitetslån udgør omkring 6,5 pct.

Eftersom det særlige tidsprofilproblem, der begrundes ved ydelse af indeksannuitetslån til kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg, ikke eksisterer for elproducerende vedvarende energiforsyningsanlæg i samme omfang, foreslås det, at der til disse anlæg omfattes af lovforslaget alene kan ydes indeksserialån.

For så vidt angår kombinerede energiforsyningsanlæg, hvori indgår vedvarende energiforsyningsanlæg, der udelukkende producerer f.eks. vindmøller, fordeles belåningen på indeksannuitetslån og indeksserialån efter de enkelte anlægstypers andel af anlæggets samlede værdi, jfr. realkreditlovgivningens regler for belåning af blandede ejendomme.

ad d. lånegrænse og låneudmåling

Det foreslås, at lån til de energiforsyningsanlæg, der omfattes af lovforslaget, kan ydes såvel af enhedsprioriteringsinstitutterne som af Industriens Realkreditfond på grundlag af værdien af anlægget med tilbehør, herunder ledningsnet (f.eks. fjernvarme- og naturgasrør). Der sondres i denne ejendomskategori ikke som i den gældende lovgivning imellem anlæggets forskellige dele. Herudover foreslås lånegrænsen udvidet fra 60 til 100 pct. Der skal være kommunal garanti for den yderste del af långivningen, som vilkår for begge de nævnte udvidelser af realkreditlånemulighederne.

Det er ved lovforslagets udarbejdelse ikke fundet hensigtsmæssigt at overføre den fordeling mellem Industriens Realkreditfond og enhedsprioriteringsinstitutterne, som gælder for lån til industri- og håndværksejendomme, til de anlæg, der er omfattet af lovforslaget. Dette skyldes dels den betydelige udvidelse af lånegrænsen, dels at der i lovforslaget ikke sondres imellem de forskellige anlægsdele. Långivningen er derfor foreslået fordelt, således at enhedsprioriteringsinstitutterne yder lån inden for en lånegrænse på 50 pct., dog højst 50 pct., af de afholdte udgifter, mens Industriens Realkreditfond yder den resterende långivning, herunder eventuel supplerende långivning. Tages hensyn til, at enhedsprioriteringsinstitutterne i nærværende sammenhæng får adgang til at inddrage led-

ningsnettet i belåningsgrundlaget, sker der med dette forslag ikke væsentlige forskydninger i arbejdsdelingen mellem disse institutter og specialinstituttet Industriens Realkreditfond.

6. Illustration af de foreslåede belåningsregler

I det følgende illustreres virkningen af lovforslaget for 4 tænkte finansieringssituationer for et kollektivt varmeleverende energiforsyningsanlæg. I alle eksempler er det forudsat, at realkreditinstitutterne tilbyder låntager så gunstige lån, som det er muligt.

Eksempel 1: Opførelse af nyt halmvarmeværk

Anlæggets samlede værdi er 10 mill. kr., der fordeles sig således på de enkelte anlægsdele:

Grund og bygninger:.....	4 mill. kr.
Almindelige maskiner:.....	1 mill. kr.
Særlige maskiner, herunder ledningsnet:.....	5 mill. kr.

I alt 10 mill. kr.

Stilles der kommunal garanti efter lovforslaget, kan enhedsprioriteringsinstitutterne og Industriens Realkreditfond hver yde et 20½-årigt indeksannuitetslån på 5 mill. kr. Af Industriens Realkreditfonds långivning skal de 4 mill. kr. være omfattet af kommunal garanti.

Er der ikke stillet kommunal garanti efter lovforslaget, kan enhedsprioriteringsinstitutterne yde indeksserialån op til 35 pct. af værdien af grund og bygninger. Industriens Realkreditfond kan yde indeksserialån i intervallet 35-60 pct. af værdien på grund og bygninger, 20-årige nominallån i intervallet 0-60 pct. af værdien af almindeligt anvendelige maskiner og 10-årige nominallån i intervallet 0-60 pct. af værdien af særligt anvendelige maskiner. Dette giver følgende lånemuligheder:

	Med kommunal garanti	Uden kommunal garanti
— mill. kr. —		
<i>Enhedsprioriteringsinstitutterne</i>		
Indeksannuitetslån.....	5,0	
Indeksserialån		1,4
<i>Industriens Realkreditfond</i>		
Indeksannuitetslån.....	5,0 (heraf 4,0 mod kommunal garanti)	
Indeksserialån		1,0
20-årigt nominallån		0,6

F.t.l. vedr. realkreditinstitutter m.m.

10-årigt nominallån	3,0	
I alt	10,0	6,0

Eksempel 2: Opførelse af nyt halmvarmeværk

Også i dette eksempel er anlæggets værdi 10 mill. kr., men fordelingen på de enkelte anlægsdele er anderledes end i eksempel 1.

Grund og bygninger:.....	2 mill. kr.	
Almindelige maskiner:.....	2 mill. kr.	
Særlige maskiner, herunder ledningsnet:.....	6 mill. kr.	
I alt	10 mill. kr.	

Lånemulighederne er følgende:

	Med kommunal garanti	Uden kommunal garanti
--	----------------------	-----------------------

Enhedsprioriteringsinstitutterne

Indeksannuitetslån.....	5,0	
Indeksserielån		0,7

Industriens Realkreditfond

Indeksannuitetslån.....	5,0 (heraf 4,0 mod kommunal garanti)	
Indeksserielån		0,5
20-årigt nominallån		1,2
10-årigt nominallån		2,4
I alt	10,0	4,8

I tilfælde af kommunal garanti er lånemulighederne som i eksempel 1.

Årsagen til, at de samlede lånemuligheder i tilfælde af manglende kommunal garanti er mindre end i eksempel 1 er, at de særlige maskiner, som ikke kan indgå i belåningsværdien med mere end værdien af grund, bygninger og almindeligt anvendelige maskiner, i eksempel 2 udgør en større andel af den samlede værdi.

Eksempel 3: Om- og tilbygning af eksisterende halmvarmeværk

Anlægget ansættes før om- og tilbygning til en værdi på 20 mill. kr., og eksisterende lån antages at udgøre 8 mill. kr. Værdien og de eksisterende lån fordeler sig således på de enkelte anlægsdele:

	Værdi	Eksisterende lån
	— mill. kr. —	
Grund og bygninger.....	6	2,4
Almindelige maskiner.....	2	0,8
Særlige maskiner, herunder ledningsnet.....	12	4,8
I alt	20	8,0

Der gennemføres nu en om- og tilbygning på 10 mill. kr., som antages at forøge ejendommens værdi med investeringens størrelse. Om- og tilbygningen og den forbedrede ejendoms værdi fordeler sig således på de enkelte anlægsdele:

	Om- og tilbygnings værdi	Det forbedrede anlægs værdi
	— mill. kr. —	
Grund og bygninger.....	2,0	8,0
Almindelige maskiner.....	2,0	4,0
Særlige maskiner.....	6,0	18,0
I alt	10,0	30,0

Lånemulighederne er herefter følgende:

	Med kommunal garanti	Uden kommunal garanti
--	----------------------	-----------------------

Enhedsprioriteringsinstitutter

Indeksannuitetslån.....	5,0	
20-årigt nominallån		0,4

Industriens Realkreditfond

Indeksannuitetslån.....	5,0 (heraf 4,0 mod kommunal garanti)	
20-årigt nominallån		3,6
10-årigt nominallån		2,4
I alt	10,0	6,4

Stilles der kommunal garanti efter lovforslaget, yder enhedsprioriteringsinstitutterne og Industriens Realkreditfond hver et indeksannuitetslån på 5 mill. kr. Den kommunale garanti skal omfatte 4 mill. kr. af Industriens Realkreditfonds långivning.

Efter de gældende regler kan nominallån til industri- og håndværksejendomme ydes inden for

en lånegrænse på 60 pct. uanset låneformålet. Størrelsen af den mulige långivning er derfor afhængig af størrelsen af eksisterende lån og den forbedrede ejendomsværdi. Den mulige långivning ville således have været større, hvis de eksisterende lån havde været mindre.

Eksempel 4: Om- og tilbygning af eksisterende halmvarmeværk

Anlægget ansættes før om- og tilbygning til en værdi på 20 mill. kr., og eksisterende lån udgør 14 mill. kr. Værdien og de eksisterende lån fordeler sig således på de enkelte anlægsdele:

	Værdi	Eksisterende lån
	— mill. kr. —	
Grund og bygninger.....	6,0	4,2
Almindelige maskiner.....	2,0	1,4
Særlige maskiner, herunder ledningsnet.....	12,0	8,4
I alt	20,0	14,0

Der gennemføres nu en om- og tilbygning på 10 mill. kr., som antages at forøge ejendommens værdi med investeringens størrelse. Fordelingen på anlægsdele svarer til eksempel 3:

	Om- og tilbygnings værdi	Det forbedrede anlægs værdi
	— mill. kr. —	
Grund og bygninger.....	2,0	8,0
Almindelige maskiner.....	2,0	4,0
Særlige maskiner.....	6,0	18,0
I alt	10,0	30,0

Lånemulighederne er herefter følgende:

	Med kommunal garanti	Uden kommunal garanti
	— mill. kr. —	
<i>Enhedsprioriteringsinstitutter</i>		
Indeksannuitetslån.....	1,0	
<i>Industriens Realkreditfond</i>		
Indeksannuitetslån.....	9,0 (heraf 6,0 mod kommunal garanti)	
20-årigt nominallån		
I alt	10,0	0,4

Er der stillet kommunal garanti efter lovforslaget, kan enhedsprioriteringsinstitutterne yde indeksannuitetslån for 1 mill. kr., eftersom disse institutters lån ikke kan overstige en lånegrænse på 50 pct. Industriens Realkreditfond yder den resterende långivning på 9 mill. kr., hvoraf de 6 mill. kr. skal være mod kommunal garanti, da de ligger ud over lånegrænsen på 60 pct.

Er der ikke stillet kommunal garanti efter lovforslaget, kan Industriens Realkreditfond yde et 20-årigt nominallån på 0,4 mill. kr.

Regler for kommunal låneoptagelse og lånefinansiering via Kreditforeningen af Kommuner i Danmark

Indenrigsministeriet har i overensstemmelse med finansiseringsredegørelsen ført forhandlinger med de kommunale parter om de fremtidige regler for kommunal låneoptagelse til kollektive energiforsyningsanlæg.

Forhandlingerne er foreløbig resulteret i enighed om følgende hovedretningslinier for den fremtidige kommunale låneoptagelse til energiforsyningsanlæg:

- Der åbnes adgang til 20-årige indekslån efter serie- eller annuitetsprincippet til vedvarende energiforsyningsanlæg.
- Til energiforsyningsanlæg i øvrigt åbnes der mulighed for 20- eller 30-årige nominelle lån, eventuelt med 5 års afdragsfrihed og trinvis forhøjelse af afdragene.
- Der bør i enkelte tilfælde kunne gives dispensation til lånefinansiering af renter og afdrag.

Udformningen af lånetyper inden for Kreditforeningen af Kommuner i Danmark vil af indenrigsministeriet blive fastlagt i overensstemmelse med de i dette lovforslag angivne regler for realkreditfinansiering af kollektive energiforsyningsanlæg.

således at der ikke sker konkurrenceforvridning mellem de to instituttyper.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Som ovenfor anført er det forbundet med et provenutab for det offentlige i form af mistet realrenteafgift, når en skattefri låntager optager et indeksslån frem for et nominallån. Under antagelse af en inflation på 4 pct. og et renteniveau for nominelt forrentede lån på 10 pct. kan dette tab beregnes at udgøre 20–25 mill. kr. det første år pr. 1 mia kr. optaget indeksslån. Provenutabet vil være voksende en kort årrække for derefter at aftage.

I tolvårsperioden 1986-97 anslås de indeksfinansierede investeringer som følge af lovforslaget maksimalt at udgøre 4,5 mia kr., hvoraf omkring halvdelen skønnes at ske i de første fire år (1986-89).

Med henblik på en rationel tilrettelæggelse af tilsynet med långivningen i medfør af lovforslaget er det hensigten, at tilsynet med realkreditinstitutter skal kunne følge realkreditinstitutternes långivning i de af forslaget omfattede energiforsyningsanlæg direkte ved at lade institutterne indberette de konkrete lånesager til et administrativt edb-system. Herved tilgodeses både energiministeriets interesse i at kunne følge udviklingen inden for den pågældende sektor og boligministeriets behov for hurtigt og effektivt at kunne føre tilsyn med institutternes administration af loven. Desuden kan det løbende følges, om långivningen holder sig inden for de ud fra provenumæssige hensyn fastsatte rammer, der er nævnt ovenfor.

Udgifterne til udvikling af det nævnte edb-system anslås at udgøre i størrelsesordenen 200.000 kr., som afholdes af realkreditinstitutterne efter de sædvanlige regler for institutternes finansiering af tilsynet.

Herudover forventes lovforslaget ikke at få administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet eventuelt forøgede udgifter i forbindelse med det løbende tilsyn afholdes af realkreditinstitutterne efter de sædvanlige regler. Der påregnes ikke ansat yderligere personale i forbindelse med dette tilsyn.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede tilføjelse betyder, at de af lovforslaget omfattede anlæg er undtaget fra realkreditlovens belåningsforbud, ligesom el-, gas-, var-

me- og vandværker er undtaget fra forbudet efter de gældende regler, dvs. at de foreslåede lån også kan ydes til kommunalt ejede anlæg.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 3 og 5

Der er alene tale om en tydeliggørelse af de gældende bestemmelser i lovens § 10, stk. 4, og § 12. Det forekommer rigtigst, at det klart fremgår af bestemmelserne, at det omhandlede institut, der yder lån mod sekundær prioritet til ejendomme til industri og håndværk samt maskinlån, er Industriens Realkreditfond.

Efter forslaget er det forudsat, at tinglyst pant også omfatter – med mindre andet er aftalt – det ledningsnet, der ejes af energiforsynings-selskabet, og som anvendes til at forsyne forbrugerne. Dette må i øvrigt antages at svare til, hvad der følger af tinglysningslovens § 37.

Til nr. 4 og 6

De foreslåede muligheder for lån til kollektive energiforsyningsanlæg er betinget af, at der er stillet kommunal garanti for den del af långivningen, der har sikkerhed ud over 60 pct. af belåningsværdien (hele værdien af de nævnte anlægs grund, bygninger og tilbehør, hvortil regnes maskiner, herunder kedler m.v. og ledningsnet). Desuden er det en betingelse, at mindst 40 pct. af den samlede långivning efter forslaget skal være dækket af garantien. Lån efter forslaget kan dog ikke ydes til anlæg ejet af elværker eller selskaber, hvori elværker har bestemmende indflydelse.

Efter forslaget skal långivningen deles mellem et enhedsprioriteringsinstitut og Industriens Realkreditfond, således at det af enhedsprioriteringsinstituttet ydede lån ikke kan overstige 50 pct. og den samlede långivning ikke 100 pct. af de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte. Det foreslås, at en eventuel reduktion som følge af offentlig støtte fordeles proportionalt mellem de långivende institutter efter størrelsen af de beregnede lån uden fradrag. Det foreslås, at lånet af enhedsprioriteringsinstitutterne ikke kan overstige en lånegrænse på 50 pct.

Det foreslås samtidig at give kommunalbestyrelsen adgang til at give den garanti, der kræves for at kunne yde de omhandlede lån. Disse lån kan efter forslaget ikke ydes til anlæg ejet af elværker eller selskaber, hvori elværker har bestemmende indflydelse.

Da tilslutningen til nye kollektive energiforsyningsanlæg bortset fra elproducerende vedvarende anlæg normalt sker gradvist, foreslås det at give boligministeren adgang til at fastsætte generelle regler om, at Industriens Realkreditfond kan yde supplerende lån til disse anlæg med henblik på at tilpasse ydelsesprofilen for det samlede lån til den normale tilslutningstakt for sådanne anlæg. Bestemmelsen, der indebærer en overskridelse af 100 pct.'s lånegrænsen, gælder kun for nominallån. Den supplerende långivning kan også kun ydes mod kommunal garanti.

Det samlede lån, dvs. incl. eventuel supplerende långivning, til de af lovforslaget omfattede anlæg foreslås ydet som 30-årige nominallån. Om mulighederne for at yde indeksslån til de nævnte anlæg, når der foreligger kommunal garanti, henvises til bemærkningerne nedenfor ad § 2.

Er betingelsen om kommunal garanti for den yderste del af långivningen ikke opfyldt, gælder reglerne – som det er tilfældet i dag – for belåning af ejendomme til industri og håndværk for lån til de nævnte anlæg. Det er således bestemmelserne i realkreditlovens § 10, stk. 1, nr. 1, § 10, stk. 4, og § 12 om lånegrænser og maskinlån samt bestemmelsen i indeksslånelovens § 2, stk. 1, nr. 3, der finder anvendelse ved manglende kommunal garanti. Disse bestemmelser betyder, at enhedsprioriteringsinstitutterne yder lån i grund og bygninger inden for en lånegrænse på 35 pct., mens Industriens Realkreditfond yder lån i intervallet 35–60 pct., idet Industriens Realkreditfond dog kan indregne værdien af maskiner i låneudmålingsgrundlaget. Overstiger værdien af grund og bygninger ikke en vis beløbsgrænse (p.t. 2,2 mill. kr.), kan enhedsprioriteringsinstitutterne dog yde hele lånet i grund og bygninger inden for den gældende lånegrænse på 60 pct. Bestemmelsen i indeksslånelovens § 2, stk. 1, nr. 3, indebærer sammenholdt med bestemmelserne i § 4, stk. 1, og § 6 i indeksslåneloven, at der alene vil kunne ydes 20½-årige indeksslån som indeksserielån og kun til opførelse inden for en lånegrænse på 60 pct. af anlæggets grund og bygninger og altså ikke til tilbehøret (efter den nævnte § 6 gælder realkreditlovens bestemmelse i § 12, 2. og 3. pkt. om maskinlån ikke for indeksslån).

Efter forslaget bemyndiges boligministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om den af forslaget omfattede långivning.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at der for lån ydet af enhedsprioriteringsinstitutterne i henhold til lovfor-

slaget gælder et reservekrav på 2½ pct., dog 5 pct. ved manglende solidarisk hæftelse. For lån ydet af Industriens Realkreditfond er reservekravet 10 pct. efter forslaget.

Til § 2

Til nr. 1, 4, 7, 8 og 9

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 2, 3, 5 og 6

Efter forslaget § 1 kan der ydes 30-årige nominallån til samtlige kollektive energiforsyningsanlæg som beskrevet ovenfor. Det foreslås, at der herudover skal være mulighed for at yde 20½-årige indeksslån under de samme betingelser, men kun til visse energiforsyningsanlæg, der i overvejende grad baseres på indenlandske, herunder vedvarende, energikilder. Til kollektive, udelukkende elproducerende, vedvarende energiforsyningsanlæg kan der efter lovforslaget i alle tilfælde ydes indeksslån, mens boligministeren efter aftale med energiministeren træffer bestemmelse om, til hvilke kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg der kan ydes indeksslån. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, hvilke anlæg der er tænkt på.

Indeksslån til de pågældende kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg vil efter forslaget kunne ydes som enten indeksserielån eller indekssannuitetslån, mens indeksslån til kollektive, udelukkende elproducerende, vedvarende energiforsyningsanlæg alene vil kunne ydes som indeksserielån. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Bestemmelsen i § 6 beskriver, hvilke bestemmelser i realkreditloven der finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutternes udlånsvirksomhed efter indeksslåneloven. Bestemmelsen indeholder derfor en henvisning til den bestemmelse i realkreditloven, der beskriver de foreslåede lånegrænser for lån til kollektive energiforsyningsanlæg, ligesom der henvises til realkreditlovens bestemmelse i § 9 om belåningsforbudet i sin helhed, jfr. bemærkningerne ovenfor ad § 1, nr. 1.

Til § 3

Det følger af den gældende, administrativt fastsatte 2 års-regel, at der kan ydes lån efter forslaget til opførelse samt om- og tilbygning m.v. af anlæg, der har fundet sted inden lovens ikrafttræden, hvis der højst er gået 2 år efter afslutningen af arbej-

derne, og disse ikke allerede er belånt med realkreditlån. Er arbejderne derimod finansieret med f.eks. banklån eller udlandslån, betragtes denne

finansiering som midlertidig, og sådanne lån vil inden for den nævnte 2-årsfrist kunne omprioriteres med lån efter forslaget.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om realkreditinstitutter, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 367 af 1. august 1985, som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1985 og lov nr. af . 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »vand- værker,«: »herunder de anlæg, der er omfat- tet af § 10 a«.

§ 9. Instituttets udlånsadgang, herunder udlånsområdets udstrækning, fastsættes i vedtægterne.

Stk. 2. I ejendomme, der tilhører staten eller kommuner, kan lån kun ydes, når ejen- dommen anvendes til helårsbeboelse, til el-, gas-, varme-, eller vandværker, eller når ejen- dommen anvendes til idrætsudøvelse. Anven- des kun en del af ejendommen til idrætsudø- velse, kan der ydes lån, som udmåles på grundlag af den del af ejendommen, der an- vendes til idrætsudøvelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 2 gælder tilsvarende for ejendomme, der tilhører selskaber, selv- ejende institutioner el. lign., når stat og kom- mune gennem repræsentation i ledelsen, gen- nem hel eller delvis dækning af driftsunder- skud, gennem ydelse af lån eller på anden måde har væsentlig indflydelse på ejendoms- mens anvendelse eller drift. Boligministeren fastsætter bestemmelser herom.

Stk. 4. Boligministeren kan fastsætte be- stemmelser, hvorefter der uanset stk. 2 og 3 kan ydes lån i ejendomme, der anvendes til nærmere afgrænsede almenyttige formål.

2. I § 10, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt. ændres »et hertil godkendt institut« til: »Industriens Realkre- ditfond«.

§ 10. Når højere lånegrænser ikke gælder efter stk. 2-13, skal lån med tillæg af foran- stående behæftelser have sikkerhed inden for følgende procent af ejendommens værdi:

- 1) 35 pct. for ejendomme til industri og håndværk.
- 2) 45 pct. for ejendomme til landbrug, skov- brug, gartneri og frugtplantager, dog 70 pct., hvis der samtidig efter lov om in- deksregulerede realkreditlån ydes størst muligt jordbrugslån eller jordbrugslån på mindst 20 pct. af ejendommens værdi. Lån ud over en lånegrænse på 45 pct. kan dog ikke ydes som lån efter § 2, stk. 1, nr. 5, eller § 2, stk. 6, i lov om indeks- regulerede realkreditlån.
- 3) 40 pct. for øvrige ejendomme.

Stk. 2. Lån til opførelse samt ejerskifte af ejen- domme til helårsbeboelse kan ydes inden for en lånegrænse på 80 pct. Lån til ejerskifte af parcel- og rækkehuse samt ejerlejligheder kan dog kun ydes inden for en lånegrænse på 70 pct., hvis disse ejendomme anvendes til helårsbeboelse for ejeren.

Stk. 3. Lån til opførelse af ejendomme, der an- vendes til sociale eller kulturelle formål, kan ydes inden for en lånegrænse på 75 pct. Boligministeren fastsætter nærmere regler til afgrænsning af, hvilke ejendomme der kan ydes lån efter 1. pkt.

Stk. 4. Mod sekundær prioritet kan et hertil godkendt institut yde lån til ejendomme til industri og håndværk inden for en lånegrænse på 60 pct. Overstiger belåningsværdien af grund og bygning- er ikke en beløbsgrænse på 1,5 mill. kr., kan lån inden for en lånegrænse på 60 pct. også ydes af institutter med videre udlånsadgang. Beløbsgræn- sen på 1,5 mill. kr. svarer til det af Danmarks Sta- tistik pr. 1. januar 1981 beregnede byggeomkost- ningsindeks for en montagebygget ejendom og

reguleres én gang årligt på grundlag af udviklingen i dette og med afrunding efter boligministerens bestemmelse. Reguleringen har virkning fra offentliggørelsen af første gang med offentliggørelsen af indekset pr. 1. januar 1982.

Stk. 5. — —

4. Efter § 10 indsættes § 10 a:

»§ 10 a. Såfremt der er ydet kommunal garanti efter stk. 5, kan der ydes lån inden for en lånegrænse på 50 pct. til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet.

Stk. 2. Industriens Realkreditfond kan yde lån mod sekundær prioritet til de låneformål, der er nævnt i stk. 1, såfremt der er ydet kommunal garanti efter stk. 5. Lånet skal ligge inden for værdien af anlægget med tilbehør, herunder ledningsnet, jfr. dog stk. 6.

Stk. 3. Lån efter stk. 1 og den samlede långivning efter stk. 1 og 2 kan ikke overstige 50 pct. henholdsvis 100 pct. af de afholdte, rimelige udgifter med fradrag af eventuel offentlig støtte. En eventuel reduktion fordeles forholdsmæssigt mellem de långivende institutter efter størrelsen af de beregnede lån uden fradrag.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan yde garanti for lån efter stk. 1, 2 og 6. Disse lån kan ikke ydes til anlæg ejet af elværker eller selskaber, hvori elværker har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan stille garanti for den del af långivningen efter stk. 1 og 2, der har sikkerhed ud over 60 pct. af værdien af anlægget med tilbehør, herunder ledningsnet. Garantien skal dog mindst dække 40 pct. af den samlede långivning efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. Boligministeren kan uanset stk. 2, 2. pkt. fastsætte bestemmelser om, at Industriens Realkreditfond mod kommunal garanti kan yde supplerende lån til kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet. Disse lån skal være amortiseret senest samtidig med det oprindelige lån.

Stk. 7. Lån til kollektive energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, der ikke opfylder betingelsen i stk. 5, ydes

efter reglerne for belåning af ejendomme til industri og håndværk.

Stk. 8. Boligministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om långivning efter stk. 1-7.«.

5. § 12, 2. pkt. affattes således:

»Industriens Realkreditfond kan dog medtage værdien af medpantsatte maskiner og andet tilbehør, herunder ledningsnet, ved vurdering og belåning af sådanne ejendomme.«.

§ 12. Lån i industrielle og dermed beslægtede ejendomme ydes på grundlag af værdien af ejendommens grund og bygninger. Det kan dog i vedtægterne for et institut, der kun yder lån i ejendomme til industri og håndværk, bestemmes, at værdien af medpantsatte maskiner og andet tilbehør medtages ved vurdering og belåning af sådanne ejendomme. Lånegrænsen beregnes da på grundlag af vurderingssummen for ejendommens grund med tilhørende bygninger og maskiner m.v., dog således at vurderingssummen for maskiner m.v., der alene er anvendelige i virksomheder som den i ejendommen drevne (særlige maskiner), ikke kan medregnes med højere beløb end den uden dette beløb ansatte værdi af ejendommen.

6. I § 13, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) 30 år for lån til opførelse, vedligeholdelse, opretning samt om- og tilbygning af kollektive energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, jfr. § 10 a.«.

Nr. 7-10 bliver herefter nr. 8-11.

§ 13. Amortisationstiden for lån kan højst andrage:

- 1) 35 år for lån til opførelse af udlejningsejendomme og andelsboliger til helårsbeboelse samt ejendomme med socialt eller kulturelt formål som nævnt i § 10, stk. 3.
- 2) 30 år for lån til skoler m.v. efter de regler, som boligministeren fastsætter efter § 9, stk. 4.
- 3) 30 år for lån til opførelse af parcel- og rækkehuse til helårsbeboelse og ejerlejligheder til helårsbeboelse til brug for ejeren eller med salg for øje.
- 4) 30 år for lån til landbrugs- og skovbrugsejendomme, samt ejendomme til gartneri og frugtplantager.

- 5) 20 år for lån til opførelse, ejerskifte, vedligeholdelse og opretning samt om- og tilbygning af kontor- og forretningsjendomme samt hoteller.
- 6) 20 år for lån til ejendomme til industri og håndværk.
- 7) 20 år for lån til opførelse af fritidshuse.
- 8) 20 år for lån til ejerskifte, vedligeholdelse, opretning samt om- og tilbygning af ejendomme til helårsbeboelse.
- 9) 15 år for lån til vedligeholdelse, opretning samt om- og tilbygning af fritidshuse.
- 10) 10 år for lån til andre formål, herunder lån i forbindelse med ejerskifter af fritidshuse.

Stk. 2. Amortisationstiden for den del af et lån i en industriel eller dermed beslægtet ejendom, som ydes på grundlag af værdien af de særlige maskiner m.v., jfr. § 12, kan højst andrage 10 år.

7. I § 23, stk. 4, indsættes efter »værdi,« samt for lån efter § 10 a, stk. 1,« og i § 23, stk. 5, indsættes efter »nævnt i § 10, stk. 1,« »for lån efter § 10 a, stk. 2,«.

§ 23. Instituttets forpligtelser skal udover sikkerheden efter § 20 være sikret efter reglerne i stk. 2-8.

Stk. 2. I institutter, hvor låntagerne er solidarisk ansvarlig for instituttets forpligtelser, omfatter den enkelte låntagers solidariske ansvar et beløb, der for lån, der ydes inden for de i § 10, stk. 1, nævnte lånegrænser, svarer til $\frac{1}{2}$ af lånets hovedstol, og som for lån ud over disse lånegrænser svarer til hele lånets hovedstol. For lån, der ydes inden for de i § 10, stk. 1, nævnte lånegrænser, hæfter låntagere alene med deres pantsatte ejendomme for det i 1. pkt. nævnte beløb. Til fyldestgørelse af det solidariske ansvar opkræves der ekstraordinære bidrag til instituttets reserver, såfremt disse ikke har den i loven eller vedtægterne fastsatte størrelse.

Stk. 3. Reserverne for lån, der ydes inden for de lånegrænser, der er nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1 og 3, skal i de i stk. 2 omhandlede institutter til enhver tid udgøre mindst $2\frac{1}{2}$ pct. af den cirkulerende obligationsmasse, jfr. dog stk. 4.

Stk. 4. Reserverne for lån i de i § 10, stk. 1, nr. 2, nævnte ejendomme, som ydes inden for en lånegrænse på 50 pct. af ejendommens værdi, skal i de i stk. 2 omhandlede institutter til enhver tid udgøre mindst $2\frac{1}{2}$ pct. af den cirkulerende obligationsmasse.

Stk. 5. Reserverne for lån ud over de lånegrænser, der er nævnt i § 10, stk. 1, samt for lån, der efter § 10, stk. 1, nr. 2, helt eller delvis ydes udover 50 pct. af ejendommens værdi, skal de i stk. 2 omhandlede institutter til enhver tid udgøre mindst 5 pct. af den cirkulerende obligationsmasse.

Stk. 6. I institutter, hvor låntagerne ikke er solidarisk ansvarlig for instituttets forpligtelser, skal garantikapital og reserver for lån i de tilfælde, der er nævnt i stk. 3 og 4, til enhver tid udgøre mindst 5 pct. af den cirkulerende obligationsmasse.

Stk. 7. I institutter, hvor låntagerne ikke er solidarisk ansvarlige for instituttets forpligtelser, skal garantikapital og reserver for lån i de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, til enhver tid udgøre mindst 10 pct. af den cirkulerende obligationsmasse.

Stk. 8. Ved opgørelsen af et instituts forpligtelser efter stk. 3-7 bortses fra lån, der er sikret ved stats- eller kommunegaranti eller anden uomtvistelig god sikkerhed.

Stk. 9. Boligministeren bemyndiges til at fravige de i stk. 2-7 fastsatte krav til reserver, så længe de ikke kan opfyldes uden forhøjelse af låntageres bidrag eller indskud.

§ 2

I lov om indeksregulerede realkreditlån, jfr. lovbekendtgørelse nr. 317 af 1. juli 1983 som ændret ved lov nr. 247 af 6. juni 1985 og lov nr. af 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres i 1. pkt. »§ 10« til: »§§ 10 og 10 a«, og i 2. pkt. ændres »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«.

§ 1. Realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til lov om realkreditinstitutter og Dansk Landbrugs Realkreditfond, kan yde indeksregulerede lån (indekslån) mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af indeksregulerede obligationer (indeksobligationer).

Stk. 2. Realkreditinstitutternes udlån til de i § 2 nævnte formål kan ydes inden for de i § 10 i lov om realkreditinstitutter nævnte lånegrænser, jfr. dog § 2, stk. 2. Dansk Landbrugs Realkreditfonds udlån til de i § 2, stk. 1, nr. 5, og § 2, stk. 6, nævnte formål kan ydes inden for den i § 3 i lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v. nævnte lånegrænse. Dansk Landbrugs Realkreditfonds udlån efter § 2, stk. 2, kan ydes inden for de deri anførte lånegrænser.

Stk. 3. ---

2. I § 2 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Boligministeren kan efter aftale med energiministeren bestemme, at lån efter § 10 a i lov om realkreditinstitutter desuden kan ydes som indekslån til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive varmeleverende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet, såfremt anlægget i overvejende grad baseres på indenlandske, herunder vedvarende, energikilder.

Stk. 7. Lån efter § 10 a i lov om realkreditinstitutter kan endvidere ydes som indekslån til opførelse og vedligeholdelse, opretning samt forbedring ved om- og tilbygning af kollektive, udelukkende elproducerende, vedvarende energiforsyningsanlæg med tilbehør, herunder ledningsnet.«.

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

§ 2. Indekslån kan ydes til opførelse af:

- 1) parcel- og rækkehuse til helårsbeboelse og ejerlejligheder til helårsbeboelse til brug for ejeren eller med salg for øje,
- 2) ejendomme, hvortil der ydes rentebidrag i henhold til lov om boligbyggeri,
- 3) ejendomme til industri og håndværk,
- 4) kontor- og forretningsejendomme samt hoteller,
- 5) landbrugs- og skovbrugsejendomme samt ejendomme til gartnerier og frugtplantager (landbrugsejendomme m.v.),
- 6) ejendomme, der anvendes til sociale og kulturelle formål, og
- 7) skoler.

Stk. 2. Lån til landbrugsejendomme m.v. kan uanset låneformål tillige ydes som særlige jordbrugslån. Inden for en lånegrænse på 25 pct. kan ydes lån, der ikke amortiseres (stående lån). Inden for en lånegrænse på 50 pct. kan ydes lån, der amortiseres efter serielånsprincippet. Disse lån kan dog tilsammen højst andrage 1,25 mill. kr., og låneprovenuet skal mindst udgøre 50.000 kr. for den enkelte ejendom. Disse beløbsgrænser reguleres efter reglerne i § 10, stk. 4, i lov om realkreditinstitutter.

Stk. 3. Indekslån kan også ydes til ombygning, forbedring og opretning, der udføres i overensstemmelse med en saneringsplan, jfr. lov om sanering, eller en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring, jfr. lov om byfornyelse og boligforbedring.

Stk. 4. Indekslån kan endvidere ydes til erhvervelse og eventuel ombygning, forbedring og opret-

ning af bebyggede ejendomme med henblik på indretning af boliger for unge under uddannelse m.fl., såfremt der gives tilsagn om rentebidrag i henhold til lov om boligbyggeri.

Stk. 5. Indekslån kan ligeledes ydes til udbedring af ekstraordinære bygningskader i almennyttigt boligbyggeri, såfremt der gives tilsagn om rentebidrag i henhold til lov om boligbyggeri.

Stk. 6. Indekslån kan endelig ydes til om- og tilbygning af de i § 2, stk. 1, nr. 5 og nr. 6, nævnte ejendomme.

3. I § 4, stk. 1, ændres i 1. pkt. »og § 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 7 og 8« og i 3. pkt. tilføjes efter »§ 2, stk. 1, nr. 3 og 4,«: »og § 2, stk. 7,«.

4. I § 4, stk. 2, ændres »stk. 5-8« til: »stk. 6-9«, og i § 4, stk. 3, ændres »stk. 9-12« til: »stk. 13-16«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Lån efter § 2, stk. 6, amortiseres efter reglerne i stk. 10-12 eller efter serielånsprincippet. Amortisationstiden kan højst andrage 20½ år.«.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

6. I § 4 indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 9, som nye stykker:

»Stk. 10. Sker amortisationen af lån efter § 2, stk. 6, efter annuitetsprincippet, fremkommer terminsydelsen bortset fra 1. termin, der er afdragsfri, ved at gange den regulerede hovedstol med den på grundlag af annuitetsprincippet beregnede halvårlige ydelsesprocent.

Stk. 11. Debtors rentebetaling beregnes ved at gange den halvårlige kontantlånsrentesats på lånet med den regulerede restgæld, jfr. § 3, stk. 4.

Stk. 12. Bortset fra 1. termin beregnes terminsafdraget som forskellen mellem terminsydelsen, jfr. stk. 10, og debtors rentebetaling, jfr. stk. 11.«.

Stk. 9-16 bliver herefter stk. 13-20.

7. I § 4, stk. 10, 11 og 12, som bliver stk. 14, 15 og 16, ændres »stk. 9« til: »stk. 13«.

§ 4. Lån efter § 2, stk. 1, nr. 3-7, og § 2,

stk. 6, amortiseres efter serielånsprincippet. For lån efter § 2, stk. 2, 3. pkt., sker amortisationen efter serielånsprincippet på kontantlåns siden. Amortisationstiden kan højst andrage $30\frac{1}{2}$ år, for lån efter § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, dog højst $20\frac{1}{2}$ år.

Stk. 2. Lån efter § 2, stk. 1, nr. 1 amortiseres efter låntagerens bestemmelse enten efter serielånsprincippet, og amortisationstiden kan da højst andrage $25\frac{1}{2}$ år, eller efter reglerne i stk. 5-8.

Stk. 3. Lån efter § 2, stk. 1, nr. 2, og § 2, stk. 3-5, amortiseres efter reglerne i stk. 9-12.

Stk. 4. Ved første termin betales alene et beløb, der svarer til rentebetalingen på de obligationer, der danner grundlag for lånet.

Stk. 5. Størrelsen af de følgende terminsydelser fremkommer ved at gange den regulerede hovedstol, jfr. § 3, stk. 2 og 5, med en beregningsfaktor: Ved den anden terminsydelse på lånet udgør beregningsfaktoren den halvårslige kontantlånsrentesats på lånet med tillæg af 2 procentpoints. Ved de følgende terminsydelser udgør den nævnte faktor beregningsfaktoren ved foregående termin med et fradrag på $\frac{1}{50}$ af kontantlånsrenten.

Stk. 6. Låntagers terminsbetaling kan dog ikke være mindre end rentebetalingen på obligationerne.

Stk. 7. Ved første termin betales ikke afdrag. Afdraget ved de følgende terminer beregnes som en andel af forskellen mellem terminsydelser og instituttets rentebetaling på de obligationer, der modsvarer lånet. Den nævnte andel svarer til den andel, som den oprindelige hovedstol for lånet udgjorde af den oprindelige hovedstol af de modsvarende obligationer.

Stk. 8. For lån efter § 2, stk. 1, nr. 1, opføres betaling af afdrag senest efter $25\frac{1}{2}$ år, hvorefter restgælden af realkreditinstituttet kan opsiges til indfrielse med 1 måneds varsel. Restgælden, der forfalder ved opsigelse, er restgælden for de modsvarende obligationer. Til indfrielse af restgælden kan der ydes indeksslån på grundlag af udstedelse af indeksoptioner. Boligministeren fastsætter nærmere bestemmelse herom.

Stk. 9. Lån efter § 2, stk. 1, nr. 2, og § 2, stk. 2-4, amortiseres ved afdrag, der den første gang udgør 2,4 pct. af den regulerede bogførte hovedstol. Afdraget forhøjes derefter to gange årligt pr. 1. januar og 1. juli med 75 pct. af den halvårslige procentvise stigning i priserne, der er nævnt i § 3, stk. 2.

Stk. 10. Overstiger den halvårslige procentvise stigning i nettoprisindekset, jfr. § 3, stk. 2, den halvårslige procentvise stigning i indkomsterne ifølge det af Danmarks Statistisk offentliggjorte timelønsindeks for industriens

arbejdere for den tilsvarende maj henholdsvis november måned, forhøjes afdraget efter stk. 9 dog med 75 pct. af den halvårslige procentvise stigning i sidstnævnte indeks.

Stk. 11. Sker der fald i timelønsindekset, reguleres afdraget efter stk. 9 efter dette indeks. Afdraget nedsættes med 100 pct. af det halvårslige procentvise fald.

Stk. 12. For de i stk. 9 nævnte lån ophører betalingen af afdrag senest efter $35\frac{1}{2}$ år, hvorefter restgælden af realkreditinstituttet kan opsiges til indfrielse med 1 måneds varsel. Restgælden, der forfalder ved opsigelse, er restgælden for de modsvarende obligationer. Til indfrielse af restgælden kan der ydes indeksslån på grundlag af indeksoptioner. Boligministeren fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 13. For jordbrugslån efter § 2, stk. 2, beregnes debitors rentebetaling ved at gange den halvårslige kontantlånsrentesats med et beløb svarende til kontantlånsrestgælden i foregående termin reguleret med den halvårslige procentvise ændring i nettoprisindekset. For lån, hvortil der ydes afdragsbidrag efter § 2 a, reduceres dette beløb i de første 15 år af lånets løbetid med et beløb svarende til 30 pct. af den procentvise stigning i nettoprisindekset ganget med forskellen mellem kontantlånsrentesatsen gange kontantlånsrestgælden i foregående termin og obligationsrentesatsen gange obligationsrestgælden i foregående termin. Ved fald i nettoprisindekset foretages denne reduktion dog ikke.

Stk. 14. Lån efter § 2 stk. 2, refinansieres ved ejerskifte ved realkreditinstituttets salg af den fornødne mængde obligationer i en på refinansieringstidspunktet åben serie. I forbindelse med refinansiering kan de ved lånets optagelse solgte obligationer udtrækkes til pari. De ved lånenes optagelse udstedte pantebreve indestår således på sådanne vilkår, at køberen af ejendommen stilles, som om nye lån efter § 2, stk. 2, optages med bevarelse af den hidtidige prioritetsstilling. For stående lån skal der ske refinansiering senest $30\frac{1}{2}$ år efter låneoptagelsen eller den seneste refinansiering. Stående lån forfalder ved væsentlige indskrænkninger i produktionsgrundlaget for bedriften. 1.-5. pkt. kan ikke fraviges ved aftale.

Stk. 15. Hensidten i uskiftet bo betragtes ikke som ejerskifte efter stk. 14.

Stk. 16. Lån kan ekstraordinært indfries helt eller delvis med obligationer, hvis regulerede værdi, jfr. § 5, stk. 2, svarer til lånets regulerede obligationsrestgæld. Obligationerne skal være fra samme serie (afdeling), aldersklasse og rentefodsafdeling som dem, hvormed lånet er udbetalt.

8. I § 5, stk. 4, ændres i 1. pkt. »§ 2, stk. 6« til: »§ 2, stk. 8«, og i 2. pkt. tilføjes efter »§ 2, stk. 1, nr. 3 og 4,«: »og § 2, stk. 6 og 7,«.

9. I § 5, stk. 6, ændres »§ 4, stk. 9-11« til: »§ 4, stk. 13-15«, og i § 5, stk. 7, ændres »§ 4, stk. 1 og 13« til: »§ 4, stk. 1 og 17«, »§ 4, stk. 14« til: »§ 4, stk. 18«, samt »§ 4, stk. 14 og 16« til: »§ 4, stk. 18 og 20«.

§. 5. Indeksobligationerne skal have en påtrykt rente på 2½ pct. p.a. Boligministeren kan dog fastsætte en anden påtrykt rente.

Stk. 2. Obligationernes påtrykte værdi reguleres efter reglerne i § 3, stk. 2.

Stk. 3. Låntagernes pantebreve til instituttet, der tjener som sikkerhed for instituttets forpligtelser, skal være udstedt på sådanne vilkår, at de gennemsnitligt afgiver fornøden dækning for instituttets løbende forpligtelser.

Stk. 4. For obligationer, der modsvarer lån efter § 2, stk. 1, nr. 5-7, og § 2, stk. 6, skal amortisationen senest være tilendebragt efter 30½ år. For lån efter § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, skal amortisationen af obligationerne senest være tilendebragt efter 20½ år.

Stk. 5. For obligationer, der modsvarer lån efter § 2, stk. 1, nr. 1, sker amortisationen senest efter 25½ år.

Stk. 6. For obligationer, der modsvarer lån efter § 2, stk. 1, nr. 2 og § 2, stk. 3-5, sker amortisationen i takt med nedbringelsen af restgælden på låntagernes pantebreve, jfr. § 4, stk. 9-11, dog senest efter 35½ år.

Stk. 7. Særlige jordbrugslån efter § 2 stk. 2, finansieres ved salg af obligationer i samme obligationsserie. Amortisationen sker gennem udtrækninger til et beløb svarende til summen af debitors ydelser, jfr. § 4, stk. 1 og 13, og statens afdragsbidrag, jfr. § 3, stk. 7, med fradrag af rentebetalingen på obligationer, gennem udtrækninger i forbindelse med refinansiering, jfr. § 4, stk. 14, samt i forbindelse med hel eller delvis indfrielse af låne- ne, jfr. § 4, stk. 14 og 16. Amortisationen af obligationerne skal senest være tilendebragt efter 30½ år.

10. I § 6 ændres »§§ 8 og 9, stk. 1 og 2, 2. og 3. pkt., jfr. 1. pkt., §§ 10« til: »§§ 8, 9, 10, 10 a«.

§ 6. §§ 8 og 9, stk. 1 og 2, 2. og 3. pkt., jfr. 1. pkt., §§ 10, 11 og 12, 1. pkt., §§ 16, 16 a og 17, stk. 2, §§ 18 og 19 samt §§ 21-23 og §§ 24 og 25 i lov om realkreditinstitutter finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutters udlånsvirksomhed efter nærværende lov.

Bilag 2

Folketingsforhandlinger vedrørende lov om indeksregulerede realkreditlån og lov om realkreditinstitutter:

Om folketingets behandling af lov om indeksregulerede realkreditlån, jfr. lovbekendtgørelse nr. 317 af 1. juli 1983 som ændret ved lov nr. 247 af 6. juni 1985, henvises til følgende spaltenummer i folketingstidende:

Folketingsåret 1981-82: 2. samling: 689, 970, 2969, A 1535, B 137, 269, C 127.

Folketingsåret 1982-83: 10088, 11005, 11280, A 4025, B 1419, C 417.

Folketingsåret 1984-85: 7976, 8763, 10774, 11061.

Om folketingets behandling siden folketingsåret 1980-81 af lov om realkreditinstitutter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 367 af 1. august 1985 som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1985, henvises til følgende spaltenumre i folketingstidende:

Folketingsåret 1980-81: 65, 342, 939, 1378, 4514, 5094, 5410, 5750, 7994, 8443, 8830, A 27, 2855, 4407, B 15, 91, 317, 501, C 5, 323, 455.

Folketingsåret 1981-82: 1. samling: 64, 369, 370, 750, A 757, B 155.

2. samling: 364, 578, 657, 1419, 1939, 8028, 8418, 8813, 9070, A 983, B 43, C 39.

Folketingsåret 1982-83: 3314, 4096, 5564, 5957, 10410, 11609, 12017, A 1697, 4075, B 915, 1541, C 235, 513.

Folketingsåret 1983-84: 2. samling: 276, 1795, 2272, A 1, B 143, C 55.

Folketingsåret 1984-85: 8060, 8068, 8448, 8497, 8902, 9202, 9247, 9558, 9778, 10638, 10800, 11070, 11072.

Folketingsåret 1985-86: 3633, 3870, 4050.